

Carl Hysteriallista.

Birtå,

Ensimmäinen.

Dr Linna on Joäisel Maal/

Weisatan cuin:

Thet ligger ett Slätt i Österrik/

Toinen.

Kütet ole minun Herran/

Weisatan cuin:

Koswat ware Allmächtige Gud/re.

SUNUSU/ Brändästy Buona 1752.

Mä Linna oli Jhdiset maat, Se oli n
caunift ylös raket, Hopia Cullall, Ca
Cullal, ja callil. Kivil ylös muurat.

2. Siel siäl oli yri nuori Jörsti, sangat ju
hengen jalken, Wtstymmend seldä, Maan
la, juur maan alla, Matoin ja karmetten kest

3. Hänen Jfäns Kosin borist, Sen Torn
tygö tuli, Ach minun Poican, Kacas Poica
Woi minun poican, cuihs olet sangittu comin.

4. Ach minun Jfän, racas Jfän, Sangiur
olen comas, Wtstymmend seldä, Maan all
Juur maan alla, Wandas ja ahdistules.

5. Jfä minun Cuningen eteen, Langeis he
polwillens maahan, Armollinen minun Herran
Cuule ferran, Cuule ferran, Mist poican on sa
gittu comin.

6. Sänon simul sanon totta, Mun yhtäen
hända tahto, Waan ei se ole niin: Sillhän
tan Tornis pimäs siin, Jost pitä hänen n
staman hengens.

7. Armollinen minun Herran, Laske se sangi
real, Wtstymmend tuhat, Culda penningit, Cu
da penningit, Annan weren Wsaran edest.

8. Ei aua Culda penningit, Cuoleman häne
cummingin pitä, Hänen Caulasans on Cu
käädyt, Culda käädyt, Sentähden hänen cu
leman pitä.

9. Jos caulas on Culda käädyt, Ei hän niit
astakut, Waan yri Neigykäinen on andan
Ja lahjoitannut, Kihlan ja rakauden merkie

22. Sit tuli Sanet Yrjänä ašaden, KHS
suiget jo! herooistans kääsi, Harnistat kks cu
in auringon terä Ja ei Nene tunden händä.

23. Selso hyroäst Neisy minun, Mikäs itket
nän waihiast, Mikä liene ett mutton on carwas,
Minä tahdon sun päästä wairoast.

24. Neisy sano juur waihiast Sanet Yrjänä
tä wastan, Kyneleit rouodatan juur haitiast, Ja
händ sin olemas hastoi.

25. Uiccat pois te nuori mies, Waeteat ystäs
witten puolen, Tiedän todest ett hucun täs ties,
Nän hywin nä yrin cuolem.

26. Jumalan wäel minä tahdon Neisyi ja Leo
stei auta, Minä tänäpäin sul arwun tuotan, Ja
Lohikärmen pois saatan.

27. Lohikärme todest ylös tuli, Sanet Yrjä-
nä ajoi händä wastan, Wist miekän kydäsi et läe
piä tuli, ja ei enä Neisyi hastan.

28. Ei Lindu lennä nän nopiast, Cuin hän
miekän ulosweti, Toca Naudast, Cullast, Ja
Hoptast oli Jol Jhmeit juuri teki.

29. Se totinen Sanet Yrjänä Herra Jesu
Christ Taita meit caicki auta helwetin madon
läpsewisi, Wnan ja cuolemans cautta.

30. Me rucoilem Isä sinua, wahwista meidän
useom Armos anna ja myös lisa, Etten tulis pi-
run tuscan.

31. Cunnia oleon, Isälle loppumatoin Myös
Pojalle, Pyhäl Hengel sama tulcon, Mijys
cans surel woimall.

L O P P U.

